

Juni 2014

Er zijn alweer een aantal maanden van het jaar 2014 voorbij, tijd om u weer op de hoogte te brengen van ons werk.

In april is Gerrit weer twee weken in Srilanka geweest. Gerry van Wijngaarden reisde met hem mee. Haar wens om een reis naar Srilanka mee te maken ging hiermee in vervulling.

Bijna alle projecten werden bezocht, de kinderen in de weeshuizen krijgen altijd wat lekkers als Gerrit komt. Naast de financiële bijdrage is het heel bijzonder voor de kinderen als ze “verwend “worden met fruit en snoepjes. Wat bij ons zo gewoon is, is heel bijzonder voor de kinderen in Srilanka.

In het dorpje Chelvanayagapuram heeft de Stichting het salaris betaald van de juffen. Ook werd er een bedrag gegeven om dagelijks een maaltijd op school te verzorgen voor de kinderen. De meeste kinderen komen naar school zonder gegeten te hebben. Ze komen uit zeer arme gezinnen. Eén maaltijd kost ongeveer € 0,35. Voor deze actie verkopen we leuke hoesjes met een pakje zakdoeken erin . Te koop voor € 3,50 onder het motto: “Stop zakdoekjes in uw tas, dan krijgt een kind 10 x een maaltijd in de klas”.

Onze Stichting heeft tussendoor ook nog 4.000 loten à € 1,-- verkocht, met dank aan alle sponsors en enthousiaste kopers.

Ook waren we weer te vinden op de rommelmarkt van de Gereformeerde kerk in Giessenburg. Een heel gezellige markt waar we voor € 589,-- aan spullen hebben verkocht.

Wij zijn dankbaar dat de rondreis voorspoedig is verlopen.

Gerry van Wijngaarden heeft het vervolg van deze nieuwsbrief geschreven, ook de foto's zijn deze keer van Gerry's hand.

Hartelijke groeten, Marian en Gerrit Muis.

SRILANKA

Srilanka, het vroegere Ceylon betekent: Het Schitterende eiland.

Marian & Gerrit Muis

Van Delftstraat 36 - 3381 BH Giessenburg - Tel.: 0184-652043 -

www.projecthulpsrilanka.giessenburg.nl/projecthulp-srilanka@hotmail.com - NL09 RABO 0321 760921

Een tropisch paradijs in de Indische Oceaan, die lauw en blauw is. Geweldig wat een prachtig eiland en daar tegenover een grote armoede bij het grootste gedeelte van de bevolking. Ik heb het voorrecht om kennis te maken met vriendelijke mensen met hun stralende lach en ben ruim 8.000 km. van huis. Jaren geleden maak ik met Carla Pluim, onze gezamenlijke vriendin de afspraak om met Gerrit mee te reizen. Helaas is het er nooit van gekomen om deze reis met Carla te ondernemen omdat Carla in 2010 te jong overleed na een ziekbed.

OP 14 april is het zover. Samen met Gerrit reis ik via Frankfurt naar Colombo. De reden waarom ik met Gerrit meereis, is om babykleertjes te brengen bij het tehuis voor ongehuwde moeders in een buitenwijk van Vavunia. Het geld, de babykleertjes, speeltjes, knuffels en spenen heb ik van collega's gekregen bij mijn afscheid van de polikliniek gynaecologie en verloskunde in het Beatrixziekenhuis in Gorinchem. Ook de in Giessenburg gehaakte dekentjes vinden hun bestemming. Gerrit en ik zijn meer dan welkom. Een aanstaande moeder spreekt een beetje Engels en spreekt dat uit namens alle moeders. Er zijn nu 12 baby's en deze baby's blijven bij hun moeder in het tehuis totdat ze binnen Sri Lanka voor adoptie worden afgestaan. De moeders hebben weinig keus omdat ze niet met hun baby naar hun familie terug kunnen gaan. De moeders, die tussen de 15 en 30 jaar oud zijn, slapen op een gezamenlijke slaapzaal samen met hun pasgeboren baby's. De iets grotere kinderen slapen in schommelbedjes in de kamer ernaast.

Zij zorgen samen voor hun baby's, koken om de beurt het eten, doen de was en maken hun huis schoon. Het tuinonderhoud behoort ook tot hun taken. Na deze hartelijke ontvangst gaan we met Sr. Chrishani van de RK Good Shepherd orde naar de stad om het geld om te zetten in 3 grote balen rijst, melkpoeder en

pampers. Ook wordt er voor bij ieder bed een kastje gekocht om babykleertjes in te leggen. Gelukkig wil de zuster shampoo voor zichzelf aannemen. Die nacht slapen we in het Oblate Father's House in Vavunia en de volgende morgen neem ik ontroerd afscheid van een stel dappere vrouwen, ieder met hun eigen verhaal. Voor deze tijd van hun leven is het de meest veilige plaats. Wat een geluk dat Stichting Projecthulp Srilanka hier een hele grote steen aan bijdraagt.

In Chelvanayagapuram bezoeken we samen met Fr. Paul en Sr. Theresilda een kleuterschool. Ook hier grote blijdschap om hetgeen Gerrit meebrengt. Een sinaasappel, snoep en koek. Gerrit krijgt direct een bloemenkrans om. Er wordt gezongen door een aantal kinderen. En wat zien zij er die dag prachtig uit in hun mooiste kleren. Ook de schoolspullen toveren een blijde lach op de gezichten van de juffen. We rijden door naar Jaffna en bezoeken Fr. Selvarajah en Sr. Jerome. Beiden zijn nu op leeftijd. We krijgen de zegen mee d.m.v. een kruis op ons voorhoofd. Ik zie de genegenheid voor Gerrit en Marian, voor al het werk dat ze in Srilanka doen.

In Atchuvely en Badulla zijn we te gast in weeshuizen voor meisjes. Ook hier weer blijde gezichten als "uncle" allerlei lekkernijen uitdeelt, die in de supermarkt zijn gekocht. Wat een feest. Er is een sinaasappel, een reep chocolade en biscuits voor iedereen.

De gehaakte en gebreide truitjes worden uitgedeeld en er worden dansjes gedaan. Wat zijn ze gracieus. Het welkom is wederom hartverwarmend.

We hebben gezongen en ik oefen een aantal klappiedjes met de meisjes.

Het resultaat: lachende gezichten en veel plezier.

In Palayoothu vieren we in de nacht Pasen samen met het gezin van de pleegzoon van Gerrit en Marian op een groot terrein naast de kerk.

Om 23.00 uur begint de dienst en het hele terrein is vol mensen op hun Paasbest gekleed. We steken allemaal een kaars aan. Het vuur is afkomstig van de Paaskaars. Wat een feestelijk gezicht in het donker.

Met een zuster naast me kan ik de tekst die gelezen wordt in het Nederlands meelesen. Om 24.00 uur zegt Fr. Muthu een aantal malen Halleluja en daarna dat Jezus Christus is opgestaan en dat met alle kaarslicht om je heen. Om nooit te vergeten.

We hebben het voorrecht om de gevangenis in Badulla te bezoeken .Een mannen- en vrouwenafdeling. Buiten de gevangenis staat geschreven: “Gevangenen zijn ook mensen”. De mannen zijn rijst aan het koken op een groot houtvuur. Andere mannen maken allerlei voorwerpen van kokosnoten, die verkocht worden.

In Colombo aangekomen bezoeken we de moeder van Saskia, de jongste dochter van Gerrit en Marian. We gaan met een Tuk Tuk dwars door de stad. Saskia lijkt sprekend op haar moeder. Na een heerlijke lunch maken we foto's met Gerrit en nemen we hartelijk afscheid.

Gerrit wordt “uncle” of “pappa” genoemd. Heel toepasselijk. Ook door Anusha die in Negombo woont. Als Gerrit aankomt op het vliegveld komt de hele familie van Anusha Gerrit ophalen. En weer ben ik getuige van grote blijdschap voor Gerrit en Marian. De moeder van Anusha heeft twee nieuwe knieën gekregen van geld wat door Stichting Projecthulp Srilanka is geschonken. Zij loopt nu weer. Nadat we met elkaar gegeten hebben brengt Anusha met haar familie ons na twee weken ook weer terug naar het vliegveld. Zo komt er een einde aan een tijd die ik niet zal vergeten.

Nu heb ik met mijn eigen ogen gezien hoe belangrijk het werk is dat Gerrit en Marian doen.
Zij zijn uw steun meer dan waard.

Een hartelijke groet van,

Gerry van Wijngaarden.